

VOLNÝ SOUBOR – OCD

Dobrý den všem,

moje maminka trpí OCD. Vzhledem k tomu, že jí OCD propuklo po porodu mé osoby, tak v prostředí OCD žiji od narození. Trpí, jak já říkám, „tzv. druhem srovnávání“. Toto téma mě zajímá ne jen kvůli mé mamince, ale i z obavy aby i mě to jednou nepropuklo, protože jsem velice pečlivá a občas se přistihnu, že něco srovnám apod., ale zatím vím, že to tzv. v hlavě nemám, a že když spěchám, tak se tomu dokážu vyhnout.

Vzhledem k tomu, že jsem studentka fotografie, tak se snažím se vším vypořádat skrze fotografii. Momentálně pracuji na mé bakalářské práci a za téma pro můj fotografický soubor jsem si vybrala OCD a to ne jen kvůli vlastnímu poznání, ale hlavně i tak trochu kvůli osvětě, protože OCD bohužel moc lidí nezná. Byla bych velice ráda, pokud byste měl někdo z Vás zájem a věnoval mi tak hodinu Vašeho času na rozhovor se mnou, který by posloužil jako inspirace pro můj fotografický soubor.

Předem Vám moc děkuji

S pozdravem Tereza Lukavská

Touto prosbou, na různých fórech, začala má práce věnovaná OCD neboli obsedantně kompulzivní poruše, která je druhou (po depresi) nejčastější duševní poruchou a trpí jí více než dvě procenta populace.

OCD – Obsessive-compulsive disorder patří k úzkostným poruchám a jde o poruchu chronickou. Pacient má nutkání vykonávat určitý soubor činností, kompulze, které jsou také běžně nazývány rituály. Člověk, který trpí obsedantně kompulzivní poruchou, bude mít pocit nesnesitelné úzkosti (např. že se jeho blízkým nebo jemu něco hrozného stane), dokud nevykoná kompulzi. Tyto kompulze mohou být patrné navenek nebo se mohou odehrávat v myslí. Začátek poruchy nastává většinou mezi 18. a 25. rokem. Její průběh je dlouhodobý a po zhoršení do určitého stádia intenzita kolísá.

Obsese je chorobně utkvělá představa, myšlenka. Z medicínského hlediska jsou to nutkavé jevy, nejčastěji myšlenky, popudy k jednání apod., které bezdůvodně ovládají mysl

pacienta, i když se je snaží potlačit. Jsou automatické, časté, úzkostné, těžko kontrolovatelné. Paradoxně čím více se pacient snaží přestat na určitou věc myslet, tím je myšlenka vtíravější (viz. Nemyslete na slona). Typickými obsesemi jsou strach, že pacient vážně onemocní, zraní se nebo ublíží sobě nebo ostatním. Přitom u lidí trpících obsesemi, které se týkají ublížení sobě nebo druhým, je daleko menší pravděpodobnost, že by to opravdu udělali než u průměrné osoby.

Kompulze je jednání, které osoba trpící OCD, obvykle opakovaně, vykonává, aby se zbavila obsese a úzkostí, kterou způsobuje. Například u lidí, jejichž obsese se týkají bakterií nebo kontaminace, kompulze obvykle zahrnují opakované čištění a mytí nebo úzkostlivé vyhýbání se odpadkům a nepořádku. Obvyklými kompulzemi jsou kromě nadměrného mytí a čištění také shromažďování věcí, opakované dotýkání se objektů, počítání, opakování slov a frází, urovnávání věcí... a další rituální chování, pomocí kterého se pacient zbavuje obsesivních myšlenek. (zdroj wikipedie)

OCD bere vše, přátelství, volnost, čas. Vše ničí. Svými zdánlivě nenápadnými zátišími se snažím postihnout obsese pěti žen, se kterými jsem se měla tu možnost se setkat a hovořit o jejich životě s OCD. Jejich obavy, strachy neboli vtíravé myšlenky se snažím vyobrazit v jednoduchých inscenovaných zátiších, které podvědomě (především u člověka s OCD) vyvolají pocit, že na obraze je něco špatně. Ať už je to hrneček, který nestojí rovně, nebo mydlinky, které nikdo neopláchl, med, který je ulepený; obavy jsou stejné. Přichází vtíravá myšlenka, která bude následována kompulzem; pocit úlevy přichází, avšak na pouhou chvíli než ji vystřídá další vtíravá myšlenka. A tak to pokračuje dokola, pořád a znova.

Výsledná instalace fotografií se odvíjí od počtu druhů OCD, které jsem u dané ženy vyobrazila. Takže jedna, dvě nebo tři fotografie vždy zastoupí jednu ženu a její obsese.

Fotografie ještě budou doplněny autentickými nahrávkami s krátkou výpovědí, vztahující se k OCD.

Tereza Lukavská